

שלוחת הבשר

המובחר שבמאכלי חלב — נתח בשר

שלום עליכם

דרושה „תעשייה” גדולה יותר של בשר בקר *

הביקוש לבשר ממשיך לגדול. רק עירי פרות גדולים יותר עשויים לספק את הבקר הנדרש בשנים הבאות.

רק ב־23 מיליון ראש גדול יותר מאשר ב־1 בינואר 1954. אבל — לפי דה־גרף — הייצור הממשי של בשר גדל מ־5.9 מיליון באמצע שנות ה־50 ל־10 מיליון בערך, בשנה האחרונה. באמצע שנות ה־50 מנתה אוכלוסיית ארה״ב 164 מיליון נפש, ואספקת בשר לנפש נעה סביב 36 ק״ג בשנה, ואילו בשנה האחרונה מנתה האוכלוסייה 205 מיליון ואספקת בשר לנפש קפצה ל־52 ק״ג, בערך.

בתעשיית הבשר על־ידי האדם, מכונת הייצור — הפרה. מספר הפרות במשקי ארה״ב באמצע שנות ה־50 היה קצת פחות מ־50 מיליון ראש. כיום הוא קצת יותר מ־50 מיליון. איך — אם כן — יכולה תעשיית הבקר ליצור כל כך הרבה יותר בשר עם אותם אמצעי הייצור? — להלן ההסבר:

ייצור הבשר, הכולל כל סוגי חקלאים וחוואים המטפלים בבקר בכל צורה שהיא, שפועלים לרוב בתמידות תחת מחיר הקרן (cost-price) הלחץ, החליף הרבה מבקר חלב לבשר. צריך להבין, שכל הבקר — חלב ובשר — סופם להישחט, אלא שטיפוס בהמת הבשר יוצר יותר בשר לראש מטיפוס החלב.

באמצע שנות ה־50, היחס המספרי בין פרות חלב לבשר היה — 1:1, כעת הוא 3:1, בהתאמה. שינוי זה התאפשר, משום שפרות החלב שנותרו מניבות כל כך הרבה יותר חלב משהניבו קודם. המדינה מקבלת את כל החלב הנצרך מהרבה

באמצע שנות ה־50 חזו כבר אנשי המסחר בבקר, ביניהם ד״ר Herrel de Graff, עכשיו נשיא „המכון האמריקאי לבשר”, שיקאגו, את הנטייה ליכולת העכשווית בייצור בשר. נקודת השקפתם העיקרית היתה, שיכולת זו תריצם פעם במסלול המטרות המעשיות בדרך היחידה לייצור יותר בשר, כשהצרכן ישלם את המחיר אשר יעודד את הבוקרים לגדל יותר בקר.

מחירי הבקר כעת מראים על מה שקורה עתה — הצרכן בארה״ב רוצה יותר בשר והוא משלם בשוק את מחיר עלותו כדי להשיגו. מסתבר, שמה שחזו הכלכלנים התאמת.

אין דרך אחרת להעלות יותר בשר על השולחן. הבוקר, שהוצאותיו גדלו במקביל לאלו שבכל תעשיו תאחרות, נראתה לו האפשרות, בקשר למרחב ביכולת, להגדיל את הייצור הרבה מעבר להגדלת החווה.

גבוה — כל הזמן

מניין הבקר ב־1 בינואר במשקי ארה״ב הסתכם ב־117,916,000 ראשים, כולל כל סוגי הבקר — בשר, חלב, פרות, עגלות, פרים ובני בקר. בהיות המספר בתאריך זה הגבוה מכל הזמן, הוא היה

* הועתה מ־Farmer's Digest, אוגוסט-ספטמבר 1972.

נכתב ע״י — Roderick Turnbull, Kansas City, לשכת המסחר.

המחירים לבקר במכרזים שהתקיימו
בנובמבר, דצמבר 1972

תאריכי המכרזים	מספר ראשים	מחיר ממוצע ל"ק"ג	ל"ק"ג הפער במחירים
-------------------	---------------	------------------------	--------------------------

עגלים

7.11.72	383	5.20	5.71—4.01
14.11.72	296	5.21	5.80—4.87
21.11.72	391	5.12	5.53—4.72
28.11.72	169	5.05	5.42—4.71
5.12.72	322	4.98	5.43—4.73
12.12.72	215	5.00	5.32—4.16
19.12.72	237	5.06	5.41—4.72
26.12.72	282	5.09	5.66—4.30

עגלות

7.11.72	4	4.35	5.05—3.90
14.11.72	30	4.66	5.20—3.46
21.11.72	11	4.12	4.61—3.82
28.11.72	40	4.57	4.83—3.65
5.12.72	6	4.25	4.62—3.85
12.12.72	9	3.96	4.15—3.86
19.12.72	27	4.23	4.67—3.12
26.12.72	40	4.66	4.81—3.85

פרות

7.11.72	66	3.57	3.85—2.20
14.11.72	89	3.47	4.31—2.41
21.11.72	133	3.42	4.65—1.85
28.11.72	128	3.33	4.37—2.26
5.12.72	56	3.33	3.70—2.74
12.12.72	63	3.42	3.70—2.85
19.12.72	86	3.42	4.57—2.10
26.12.72	58	3.46	3.92—2.75

פחות פרות חלב. זאת אומרת, היכולת של משק החלב עזרה לתעשיית הבשר.

הבוקר (חלב ובשר), בניהולו במימשק זהיר במרוצת 15 השנים האחרונות, הגדיל את הילודה מ-100 פרות ב-5 וולדות. זה אומר, שמ-50 מיליון פרות במשקי ארה"ב משיגים כעת כ-2.5 מיליון וולדות יותר בשנה, מאשר באמצע שנות ה-50.

לפני שנים, מיליוני בני-בקר נשחטו כבשר לבן, במשקל גופה (קארקאס) של 55 ק"ג, בערך. כעת מרביתם של הוולדות מגדלים לבשר במפסות מות ויוצרים גופה במשקל ממוצע של כ-270 ק"ג.

„השמנה בעשב” — והבקר הלך

ושוב לפני שנים, מיליוני בקר הוציאו לשוק מ„השמנה בעשב” (הכוונה — ישר מהמרעה, המת). זמני השיא של השיווק מחצרות הבקר בקנזס-העיר זכורים כימים שמאות ואלפי בקר מ„משמני העשב” נמכרו מדי סתיו משטחי המרעה של דרום-מערב.

כעת — כל זה נחלת העבר. למעשה כל הבקר מפטמים כעת (פיטום גרגרים) במפסמות. בקר זה נשלח לשוק במשקל כבד יותר ומגופתו מפיקים כעת בפועל יותר בשר, מאשר מבהמה רזה מה„השמנה בעשב”. באמצע שנות ה-50, החזיקו במפסמות כ-10 מיליון בקר בשנה, ואילו בשנה האחרונה הגיע מספרם במפסמות ל-26 מיליון.

הגדלת התוצאות במסחר בבשר לא באה עוד בוודאי לסוף פסוק, והשינוי העיקרי מבהמות חלב לבשר עוד יכירנו מקומו. יהיה קושי לקבל הרבה יותר וולדות מ-100 פרות, כי השיעור כעת הוא למעלה מ-90; השחיטה לבשר לבן היא כבר במינימום, וכמעט כל הבקר שמגדלים לבשר מחזיקים במפסמות.

על כן הגיוני וברור הוא, שהדרך היחידה להגדלת ייצור בשר בעתיד היא בעזרת מחיר השוק (הצרכן), אשר יעודד את הבוקר להגדיל את עדריה. אין הכוונה למחיר מוגזם, גם לא לערבות לרווחי היצרן, אלא הפוטנציאל לרווחיות יהיה בכורח להגדיל את התעשייה.

תרגום והבלבה"ד ח. עפרוני